

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1010085/5

בבית הדין הרבני האזורי באר שבע

לפני כבוד הדיין:

הרב מאיר כהנא

התובע: פלוני (ע"י ב"כ טו"ר צבי סגרון)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד עדיאל מליץ)

הנדון: קביעת סמכות בחלוקת רכוש

החלטה

בפני ביה"ד שאלת הסמכות לדון בענייני חלוקת הרכוש.

בהמשך להחלטות ביה"ד מיום כ"א באדר התשע"ה (12.3.2015) ומיום י"א באייר התשע"ה (30.4.2015), ולאחר עיון בסיכומי הצדדים לעניין הסמכות, ביה"ד קובע כי הסמכות לדון בחלוקת הרכוש נתונה לביה"ד.

הסמכות בענייני המזונות נתונה לביהמ"ש, ועל כן תיקים 1010085/3 ו-1010085/6 ייסגרו.

זאת מכיוון שהתובע הגיש את תביעת הגירושין הכרוכה כדין לביה"ד בתאריך 18.12.2014 בשעה 11:42, כ-3 שעות לפני שהגישה הנתבעת את תביעתה לביהמ"ש לענייני משפחה.

ביה"ד אינו מקבל את טיעונו של ב"כ הנתבעת כנגד הכריכה, הכל כמפורט להלן.

ביה"ד רואה לנכון להעיר לנתבעת ולב"כ על התנהלותם בסוגיית הסמכות. ביה"ד התרשם כי כמה מדרכי ההתנהלות המפורטים להלן ניצבים על גבול חוסר תום הלב. רק מפאת הספק הקל, אין ביה"ד מחייב את הנתבעת בהוצאות הליך קביעת הסמכות במלואו.

ביה"ד מחייב את הנתבעת בהוצאות משפט בסך 1,500 ₪ בשל אי הופעתה לדיון ביום 12.03.15, ללא נימוק קביל משפטית. הנתבעת תשלם סכום זה לידי התובע בתוך 60 יום.

טיעוני ב"כ הנתבעת נגד הכריכה

ב"כ הנתבעת הסכים לעובדה שתביעת התובע בביה"ד קדמה, אך הציג לביה"ד ארבעה טיעונים כנגד סמכות ביה"ד:

א. לטענתו, היה על התובע להודיע לביהמ"ש בהזדמנות הראשונה על כך שהסמכות, לדעתו, נתונה לביה"ד. לדבריו התובע לא עשה כך בכתב ההגנה שהגיש לביהמ"ש ביום 29.12.2014, ובכך החמיץ את ההזדמנות לטעון נגד סמכות ביהמ"ש. בנוסף, לא עשה כן בכך שלא הגיש תגובה בעניין זה לביהמ"ש בעניין התכשיטים ביום 06.01.2015.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ב. שנית, לדבריו ביהמ"ש נתן כבר החלטות בענייני הרכוש, ועל כן הסמכות נתונה לביהמ"ש.
- ג. בנוסף טען כי תביעתו לגירושין אינה כנה, ולראייה הציג את נכונותו של התובע להסכים לבחון אפשרות של שלום בית עם פתיחת הדיון ביום 30.04.2015.
- ד. בנוסף טען שהכריכה לא היתה כנה, שכן התובע העלים מעיני ביה"ד את עניין התכשיטים של האשה המצויים בידיו, ובנוסף לא פירט את עניין דמי הלידה, מענק הלידה, דמי שמירת ההריון המצויים בחשבון הבנק.
- ה. בנוסף טען לחוסר תום לב של התובע בכמה עניינים.

תשובות ב"כ התובע טיעוני ב"כ הנתבעת

- א. באשר לטיעון הראשון, השיב ב"כ התובע כי כבר בכתב ההגנה שהגיש התובע לביהמ"ש בתאריך 18.12.2014 הציג לביהמ"ש את סוגיית הסמכות תוך ציון מועדי פתיחת התיקים.
- ב. באשר להחלטות ביהמ"ש טען כי אדרבא, בית הדין הוא שקנה סמכות בכך ששמע במעמד צד אחד את טיעוני התובע בעניין הרכוש בדיון ביום 12.03.2015.
- ג. לטענתו, נכונותו של התובע בפתיחת הדיון לבחון אפשרות של שלום בית, אין בה כדי להצביע חוסר כנות בתביעתו לגירושין.
- ד. באשר לטענה בעניין התכשיטים השיב כי המבקש פירט את העובדות בעניינים בתוך כתב התביעה במסגרת תיאור מהלך העניינים שבין הצדדים, ועל כן ברור שלא ניסה להסתיר דבר מבית הדין. אכן, לטענתו, נפלה טעות בשל העדר ייצוג מקצועי בעת רשימת הרכוש העומד לחלוקה, אך משהוכח, כאמור, שאין בכך נסיון להסתיר את הדבר, אין מדובר בפגיעה בכנות הכריכה. באשר לדמי הלידה וכו' השיב, כי בעצם פירוט חשבון הבנק נכרכה כל תכולתו, ואין כל צורך לפרט את מקורות הכספים שבתוך החשבון בעת הגשת התביעה.
- ה. לטיעונים בעניין תום הלב, השיב כי אדרבא, חוסר תום לב של הנתבעת ניכר מכל מהלכיה בתיק זה. כך טען כבר בעניין בקשתה מיום 01.12.2014 לסגירת תיק המזונות שפתחה בביה"ד כבר בתאריך 24.11.2014, בטענה של נסיון לשלום בית, תוך שבמקביל היא מוציאה צו הגנה כנגד התובע.
- ו. לטענה זו השיב ב"כ הנתבעת בדיון, כי הנתבעת אכן ניסתה בעת הגשת הבקשה לחתור לשלום בית, אלא שפעולותיו של התובע לא הותירו בידה מנוס מפנייה לביהמ"ש בבקשה למתן צו הגנה.

דיון והכרעה

לאחר עיון בסיכומי הצדדים, ביה"ד מקבל את עמדת ב"כ התובעת כי לא נפלו פגמים בכריכה אשר יש בהם כדי לבטלה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד דוחה את הטענה בדבר החמצת ההזדמנות הראשונה. מעבר לכך שב"כ הנתבעת המציא ראייה עוברתית לכך שאכן העלה את הטענה בהזדמנות הראשונה (אלא שלא חזר עליה בהזמנות השנייה), בבוא ב"כ הנתבעת להציג טענה כזו, היה עליו לבחון את התנהלותו ואת התנהלות מרשתו מול בית הדין: לדברי הנתבעת וב"כ, בשלבים הראשונים בתיק זה הוא ייצג אותה בבית המשפט לענייני משפחה בלבד. קשה להאמין שעורך דין מקצועי אינו שואל מרשתו בעניין קיומו של הליך מקביל בבית הדין (שורות 124-117 בפרוטוקול הדיון מיום 30.04.15). הנתבעת מציינת עובדה זו כבר ביום הגשת בקשתה הראשונה בתיק זה, 11.03.2015. מדוע אין היא מודיעה כבר בבקשתה לדחיית הדיון הקבוע ליום שלמחרת בקשתה, כי לטענתה הסמכות בענייני הרכוש נתונה לביהמ"ש? האם בית הדין אינו אמור לשמוע על כך בהזמנות הראשונה?

יתר על כן, אי הופעה לדיון בביה"ד, הבחירה שלא להיות מיוצגת בביה"ד על אף שהיא מיוצגת בביהמ"ש, הגשת הבקשות לסעדים זמניים לבית המשפט כאשר התיק פתוח בבית הדין, תוך נסיון "להכניס רגל" אל דלת הסמכות בטרם תיסגר, ללא מתן הודעה מקבילה אל בית הדין, כל אלה מעלה חשש כבד שהנתבעת בוחרת להתעלם מן ההליך בבית הדין, מתוך תקווה שכפירה בקיומו של הליך תביא להיעלמותו.

כל החלטות ביהמ"ש בענייני הרכוש עסקו בסעדים זמניים. בית המשפט בעצמו קבע כי עניין הסמכות יידון בבית הדין. ומה טעם, אפוא, לטעון כי ביהמ"ש קנה סמכות?

ביה"ד מקבל לחלוטין את תשובתו של ב"כ התובע בעניין נכונותו לבחון שלום בית בפתח הדיון ביום 30.04.2015. אכן, יש גם כאשר אדם מגיש תביעה לגירושין יש מצבים שבהם הוא נכון לבחינת אפשרות לשלום בית, ללא פגיעה ברצונו, אם לא יהיה שינוי משמעותי בקשר בין הצדדים, להתקדם לעבר הגירושין. גם מצב שבו התובע מבקש לבצע את הגירושין אחר שלב סמוך ונראה בהליך הגירושין – עדיין אין בו פגיעה בכנות רצונו להתגרש. רק כאשר התובע מבקש לדחות את ההליך ללא סיבה או ללא גבול הנראה לעין, ולחילופין כאשר הוא מביע חוסר רצון להתגרש בכלל – יש בכך פגיעה בכנות התביעה. בנ"ד ניכר לעיני ביה"ד כי עיקר מגמתו של התובע היא להתגרש, ועל כן אין בכך פגיעה בכנות תביעת הגירושין.

בעניין התכשיטים, מעיון בכתב התביעה ניכר כי אין כוונה כלשהי להסתיר דבר מעיני ביה"ד. יש להעיר כי, לכאורה, היה מקום לקבוע, שכריכת התכשיטים, על אף שאין מדובר בחוסר כנות, עדיין מדובר בכריכה שאינה כדין, שכן עניינם לא פורט ברשימת הרכוש לחלוקה, אלא רק בהמשך כתב התביעה, ועל כן עניינם לא יידון בפני ביה"ד. אך מכיוון שבבסיס הפסיקה באשר לסמכות עומד הצורך בקיום מערכת משפט יעילה ומתואמת, ביה"ד קובע כי גם עניין התכשיטים יידון בביה"ד. באשר לטענות בעניין דמי הלידה וכו', ביה"ד מקבל את טענת ב"כ התובע כי הוא יצא ידי חובת הזכרתם בכך שהזכיר את חשבון הבנק שאליו הופקדו.

לאור כל האמור, ביה"ד קובע, כאמור לעיל, כי ענייני חלוקת הרכוש יידונו בביה"ד.

ניתן ביום ח' בתמוז התשע"ה (25.06.2015).¹

הרב מאיר כהנא

¹ ההחלטה הותרה לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של בעלי-הדין, בהחלטה מיום כ"ו בתמוז התשע"ז (20.7.2017).